

INDIJA KOMANDIJA

MILE KLOPČIČ

I.

*Kdorkoli si jo našel in nam dal,
samotni vsi dolgujemo ti hvalo.
Obup ti jo je vstvaril, sen odkril,
spoznanje jo na ótok je pregnalo.*

*Dal si nam jo v uteho, v bridko slast,
ker ž njo si srca zvrhal nam z nemirom;
človeku dal si moč in ž njo ponos,
da zlo povsod srečujemo s prezirom.*

*Če komu še gori pogléd v teh dneh
in hodi po cestáh s pričakovanjem,
mu ti razvnemaš plamene v očeh,
ti spremljaš ga v popotvanju vsakdanjem.*

*Ta z bogom vse večere se bori
za srečno večnost in za večno srečnost.
Kako da ne obupa, ko trpi?
Iz vere vate vre mu ta gorečnost!*

*Le kaj bi, Indija Komandija,
brez tebe nebogljeni in zgubljeni?
Brez tega hrepenenja vekomaj
bi grizli se v tolmunih usmrajenih.*

*Kdorkoli si jo že odkril in dal,
dal si nam jo v uteho, stokrat hvala!
Ko v tem tolmunu sidro dvignemo,
bo tvoja roka barko nam ravnala.*

II.

(Otroci pojo:)

*Lepa Indija dežela,
Indija Komandija,
kjer nikoli sneg ne pade,
kjer nikoli ni dežja.*

*Tamkaj le rosica hladna
vsako noč prši z nebes,*

*da stopinjica je vsaka
polna vode čez in čez.*

*Tamkaj češnje trikrat v letu,
žito dvakrat dozori;
v vsaki hiši za dva pōda
kuštravih otrok živi.*

*Nič nadloge ne poznajo,
svoja pota hodijo;
časa tam nihčè ne meri,
za roke se vodijo.*

*Vodijo se po stezicah,
ki prerasel jih je mah;
z leve, z desne pada z drevja
na stezice zlati prah.*

*Kje je rajska ta dežela,
Indija Komandija?
Tam cedi se med in mleko —
mi smo pa pri nas doma!*

III.

*In bomo pripluli na novo obalo,
ki nanjo ugoden nas dan bo prignal.
A komaj izrečeš vetrovom zahvalo,
spoznal boš, da v stari si luki ostal.*

*Tam ceste in pota so blato in brozga,
in delo ni radost, je kazen in greh,
zločin je krepost in poštenost pod ključem,
češčena je mrznja in zloba v ljudeh,*

*in hiše so ječe, drevesa vešala,
in rabelj je človek, in človek je lump! —
Le kam nas krmar je sanjaški izkrcal?
Slepar in poet je vsak Krištof Kolumb!*

*A spet bomo z ladjami stali v pristanu,
razpenjali jadra kot vsakokrat,
čakali vetrov, da nas sune od brega
Komandijo Indijo novo iskat.*